

[Alfred Kristensen.]

à 96 Kr., i alt 480 Kr. Dette Beløb vilde de paagældende Tjenestemænd altsaa faa pr. 1. April som yderligere Reguleringsstillæg, hvis nærværende Lovforslag ikke blev gennemført, dog minus de 168 Kr., der i sin Tid indførtes som midlertidigt Løntillæg til Dækning af Prisstigningen inden for det saakaldte store Interval i Reguleringsstillægsskalaen. Ved en eventuel Tilbagevenden til Tjenestemandslovens Bestemmelser paa dette Omraade vilde de paagældende altsaa opnaa en Stigning paa 312 Kr. Nu bestemmer Lovforslaget imidlertid, at der som Hovedregel kun skal gives et Tillæg paa 144 Kr., hvad der svarer til $1\frac{1}{2}$ Portion Reguleringsstillæg, men da Lovforslaget samtidig bevarer det midlertidige Tillæg paa 168 Kr., reduceres det Beløb, der mangler i fuld Dækning, til 168 Kr. Men hvis man anlægger den Betragtning, at det midlertidige Løntillæg ved at være ydet gennem de sidste 5 Aar er blevet permanent — det opfattes saadan —, henstaar der en udækket Rest paa 336 Kr. Det først nævnte Restbeløb paa 168 Kr. vil være mere end dækket af 2 Børnetillæg à 120 Kr.; det sidstnævnte af 3; med andre Ord, Lovforslaget giver mere til nogle, men mindre til andre, end Tjenestemandsloven vilde give, hvis dens Reguleringsstillægsregler blev fulgt, alt efter hvor mange Børn de paagældende Tjenestemænd har.

Gennem de Forhandlinger, der har været ført mellem de forhandlingsberettigede Organisationer og den højtærede Finansminister, vil man have erfaret, at der fra Tjenestemandorganisationernes Side var stillet Krav, vistnok ret stærkt underbyggede, om Tildeling af alle de 5 Portioner, saa at man fik det Reguleringsstillæg, som Tjenestemandsloven foreskriver. Dette Krav maa formentlig ses paa Baggrund af, at det Udgiftstal, der er fastsat som Reguleringsgrundlag, ikke længere kan betragtes som noget rigtigt Grundlag, idet ikke alene Priserne er steget, men Kvaliteten af f. Eks. Tøj og Brændsel er stærkt forringet, hvilket jo ikke giver sig Udslag i Udgiftstallet.

Det skal jeg imidlertid lade ligge og blot sige et Par Ord om § 3, som er det springende Punkt i Forslaget. Man gennemfører her et nyt Princip med Hensyn til Tjenestemandenes Aflønning, idet man sup-

plerer den egentlige Løn, der ydes dem for deres Tjenesteydelse, med Forsørgertillæg, Børnetillæg. Det er et ganske nyt Princip, der maa betragtes som værende af en saadan Karakter, at det, hvis det blev ført videre ud og maaske fik Lovhjemmel paa andre Omraader, vilde faa saadanne Konsekvenser, at det blev til ubodelig Skade for de børnerige Familier, som man ønsker at hjælpe ved det foreliggende Forslag. Det er nu engang saadan, at det for enhver Tjenestemand og for Resten for alle, der arbejder for Løn, er en Æressag, at Lønnen er Vederlag for det Arbejde, de yder.

Da der imidlertid er adskilligt, som taler for, at Tjenestemænd med Forsørgerpligt over for mange Børn faar mere end andre, er det ikke urimeligt at stille dem gunstigere, men efter min Mening vilde det have været at foretrække, at man havde holdt sig inden for de faststukne Rammer i Tjenestemandsloven, og i Stedet for at gennemføre et nyt Princip med Tillæg for flere Børn indførte et gradueret Fradrag for ingen eller faa. Saa kunde Ordningen være den, at man ved et bestemt Børneantal, 3,4 eller 5, hvor man nu vilde sætte Grænsen, gav det fulde Antal Reguleringsstillægsporportioner, men i øvrigt fradrog f. Eks. en Portion for hvert Barn, Tjenestemanden havde færre end dette Antal. Ved en saadan Fradragssordning vilde man formentlig have opnaaet det, der efter min Mening havde været meget ønskeligt, nemlig at Forbehold i de forhandlende Organisationers Tilslutning maaske kunde være undgaaet, det Forbehold, om hvilket Bemærkningerne til Lovforslaget giver Oplysning.

Naar jeg efter de her fremsatte Bemærkninger ikke desto mindre skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, saa er det, fordi man i en vanskelig Tid som den, vi gennemlever, ikke kan komme uden om; at Familier med mange Børn er ude for det haardeste Tryk, og man kan nu engang ikke leve af Principper; der skal ogsaa Tøj, Hus, Klæder og Mad til. I de Hjem, der er haardest ramt, Hjemmene med de mange Børn, hvor Reserverne efterhaanden er opbrugt, og hvor man ikke længere er i Stand til at skaffe Klæder til Børneflokkene, opstaar der let en Bitterhed, som vil vende sig mod Samfundet; der fremkommer let en